

Нам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
З Нью-Йорку (212) 227-4125
УНССоюз (201) 451-2200
З Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXIX. Ч. 221. ДЖЕРЗІ СІТІ / НЬЮ ЙОРК. СУБОТА, 20-го Листопада 1982. ЦЕНТІВ 25 CENTS. JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, NOVEMBER 20, 1982. No. 221. VOL. LXXXIX.

Понад 100 студентів навчається у Вінніпегському Центрі

Вінніпег, Ман. — Понад 100 студентів зареєструвалося на курси Центру Українських Канадських Студій на 1982-83 рік. Це становить 15 відсотків більше як минулого року. Є вигляди, що вписи збільшаться тому, що реєстрація на другий семестр ще продовжується.

Цього року викладається 12 курсів чи секцій курсів. У Колегі Св. Андрія викладається: Історія України — д-р О. Герус і С. Гринюк; Українці в Канаді (2-й семестр) — С. Гринюк; Уряд, політика і суспільство в СРСР — д-р Д. Дайко; Історія східно-християнства — Р. Єренюк; Основні мислителі в східно-християнській традиції — Р. Єренюк; Вступний курс української мови — О. Павловська; Курс розмовної української мови — О. Павловська; Українська канадська література (2-й семестр) — д-р Н. Аполюк; Історія візантійського мистецтва — д-р О. Баран.

Центр, у співпраці з Відділом для продовження освіти Манітобського університету, дає декілька курсів поза університетом. Д-р

Ігор Дябога став членом Етнічної ради посаджених Нью Йорку

Нью Йорк, Н.Й. — Ігор Дябога, молодий активіст української громади в Америці, дістав призначення до міської Етнічної ради міста Нью Йорку. Едвард І. Кача, Тепер мгр І. Дябога буде тут працювати поруч з іншим відомим українським американцем Йосипом Лисогором, який був у цій Раді репрезентантом української етнічної групи в Америці від часу заснування цієї Ради.

Хоч молодий віком, І. Дябога глибоко займався етнічними справами тут вже довгі роки. Він — активний діяч Співки Української Молоді Америки, УККА — у місцевому й крайовому засязі і член ООЧСУ. Журналіст по професії, І. Дябога працював кілька років заступником редактора "Українського Тижневика", англосовітського видання Українського Народного Союзу. Ред. І. Дябога народився в Англії, але вже малою дитиною прибув з батьками і двома сестрами до ЗСА. Він закінчив Міський коледж у Нью Йорку з ступенем бакалавра і здо-

У світі

АРГЕНТИНА ВІДКИНУЛА ПРОПОЗИЦІЮ президента Рональда Регена зустрітися з президентом Аргентини Рейнальдом Біньоне під час планованої поїздки президента Регена до Південної Америки. Цю вістку передали вашінгтонські та бразильські джерела. Бразилія виступала як посередник в ініціативі президента Регена.

ВАШІНГТОН ВИМАГАЄ ВІД УРЯДІВ Центральної Америки заборони ввозити "важку наступальну зброю" і зменшення чужинських військ у тому районі. Державний секретар Джордж Шульц заявив Організації Американських Держав, що було 6 "нищівним", якби латиноамериканські країни прийняли політику протекціонізму з уваги на їх занепадаючу економіку.

ВИСНАЖЕНІ, АЛЕ ЩАСЛИВІ ТРИ АМЕРИКАНЦІ, звільнені із ув'язнення в тюрмі у столиці Анголи Луюнда, прибули на летовище Кеннеді в Нью Йорку у середу, 17-го листопада. Два з них — 27-річний Гері Еккер і 33-річний Густаво Грілло, що воювали в лавах партизанських відділів: як наймані воїни, під час громадянської війни 1975-76 років попали в полон. Третій американець, 33-річний Дж. Гофрі Тайлер, цивільний пілот, був заарештований у лютому 1981 року, коли його літак розбився під час приземлення в Анголі. 15-місячні переговори про їх звільнення закінчилися вчорашнім узгодженням п'ятима країнами, що відбулася в Луюнді, Замбія, під наглядом Міжнародного Червоного Хреста.

ПЕНТАГОНСЬКІ ОФІЦІЙНІ ОСОБИ ЗАЯВИЛИ 17-го листопада, що командуючий американськими військовими частинами в Японії, генерал летунських частин Чарльз Доннеллі висловив думку, що новий секретар ЦК Комуністичної партії СРСР Юрій Андропов, "мерзніший ніж гадюка". Ці офіційні особи, що прохали не подавати їхніх прізвищ, заявили, що ген. Доннеллі зробив це й інші подібні зауваження під час сесії запитань і відповідей в Кіанівській Агати, Гуам. В цій справі з ген. Доннеллі мав відбутись розмову головнокомандуючий американськими військами в районі Тихого океану адмірал Роберт Йонг. В пентагонських колах заявили, що погляд, що Йонг висловив ген. Доннеллі, "є його приватним поглядом" і що він не говорив від імені Департаменту оборони ЗСА.

ЗВЕРНУЛИСЬ ІЗ ЗАЯВОЮ ДО МАДРИДСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Нью Йорк, Н.Й. (ЗП УГГ) — У зв'язку з початком останньої сесії Мадридської наради з питань безпеки та співробітництва в Європі члени Української, Литовської та Московської Гельсінкських груп прийняли рішення звернутися до делегатів цієї наради з спільною заявою. Заяву до наради переслано через американську делегацію на нараді. Внизу текст заяви:

Перед початком Мадридської конференції в листопаді 1980 року Московська та Українська Гельсінкські групи внесли деякі пропозиції, яких, на жаль, не було досі виконано. Нагадуючи про це в зв'язку з початком останнього етапу Мадридської конференції, ми одночасно звертаємо увагу на те, що ця конференція продемонструвала наміснене знехтування Советським Союзом та країнами советсько-блоку гуманітарних статтей Гельсінкського заключного акту.

Громадські групи, що розкритикували ці порушення, зазнали державного терору. На протязі більше, ніж шести років діяльності цих груп працювати стало все складніше. Проходили безперервні арешти. І хоч до груп вступали все нові люди, кількісний склад груп все зменшувався. Перед початком вересня в складі Московської групи залишилися лише троє членів, які не зазнали арештів, та над одним з них, над літнього, тяжкохворого Софією Калістратівною нависла загроза арешту. Щоб запобігти йому, три члени прийняли рішення оголосити про припинення своєї діяльності. Раніше було розгромлено Вірменську та Грузинську групи. Діяльність Литовської групи було практично паралізовано. Українська група перейшла на нелегальне становище.

1. негайного звільнення від ув'язнення та від примусового лікування, повернення з заслання та вигнання всіх членів Гельсінкських груп і разом з ними членів інших правозахисних організацій.

2. Створення в СРСР та країнах советсько-блоку сприятливих умов для громадської контролю над виконанням Гельсінкського Заключного Акту.

Закордонний представник Української та член Московської Гельсінкських груп: Петро Григоренко, Члени Української групи: Петро Вінес, Святослав Караванський, Володимир Маликович, Леонід Плющ, Надія Світлична, Ніна Строката. Представник Литовської групи: Томас Венцлова. Члени Московської групи: Людмила Алексєєва, Юрій Ярим-Агасєв, Александр Гінзбург, Юрій Мінх.

НА СОЮЗІВЦІ ВІДБУЛАСЯ СЬОМА КОНФЕРЕНЦІЯ ГОЛІВ ОКУРЖНИХ КОМІТЕТІВ УНС

Союзівка. (с.г.) — В суботу і неділю, 13-го і 14-го листопада ц.р., відбулася тут сьома з черги конференції голів Окружних Комітетів УНСоюзу Америки і Канади, яку відкрив коротким привітом головний президент д-р Іван Фліс, а проводив нею головний організатор Степан Гавриш.

В цих нарадах взяли участь голови 18-ох округів, в тому числі заступник голови і один секретар округу. Всі представники коротко звітували про працю округних комітетів, при чому висловлювали свої побажання в різних справах до Екзекутивного Комітету. Учасником конференції також був старший обласний організатор Василь Оріховський, який звітував про проблеми округ, якими він опікується.

В поплудневих годинах члени Екзекутиви висловили короткі доповіді, під час яких були заторкнені інформативні справи. Головний президент д-р І. Фліс говорив на тему "Задання і обов'язки округних комітетів", головний секретар Володимир Сохан на тему "Новості в життєвому забезпеченні", головний касир Уляна Дячук доповідала про "Користі, що їх дає УНС членству української громади", а головний організатор Степан Гавриш інформував про "Організаційний стан УНСоюзу за 10 місяців 1982 року".

В суботу увечері відбулася спільна вечірка, яку відкрив коротким словом д-р Іван Фліс, а відтак запросив парох української католицької церкви Кергонсон, о. д-ра Богдана Волошина, до проведення молитви, і зчегри передав даліше ведення вечірньої програми С.Гавришові. Під час вечірки до зібраних голів і гостей промовляв головний радний та довготільний управитель Союзівки Володимир Квас. Також господар вечірки представив присутнім керівника братської діяльності УНСоюзу Марту Кордубу, яка коротко інформувала про це, що вже є виконано у тіл діяльності та подала пляни дальшої праці. Під час вечірки були також представлені дружини і мужи, так члени Головного Уряду, як і голів, які були запрошені як гості. По закінченні вечірки усі учасники конференції і гості мали нагоду оглянути фільм продукції Слава Новичка, який він виготовив коштом УНСоюзу, а саме "За стерном долі" (початки української еміграції в Америці) і "УНС — забезпечення плюс".

В неділю вранці перед Богослужбою відбулася рання сесія, під час якої знову промовляли присутні

СПІЛКА „СОЛІДАРНІСТЬ“ ПЕРЕГРУПОВУЄТЬСЯ

Варшава, Польща. — Підпільні лідери забороненої польської вільної профспілки „Солідарність“ перегруповують свої ряди і виробляють нову стратегію і тактику після невдачі організувати загальний страйк і демонстрацію минулого тижня.

Останнє число підпільного тижневика „Тигоднік Мазовше“, профспілкового підпільного органу для варшавського району, назвав невдачу „серйозним ударом по авторитеті“ підпільного керівництва. Далі газета говорить, що страйки на початку жовтня проходили „в атмосфері загального протесту“ проти заборони профспілки „Солідарність“, але 10-го листопада не було наслідків. З цього скористалися власті військового режиму і організували масову пропагандистську кампанію з метою скомпромітувати і висміяти підпільне керівництво.

Крім того, тактика режиму пошлага ще й в тому, що широко публікувалися такі заходи як зустріч між ген. Войцехом Ярузельським, шефом військової хунти, і архієпископом Юзефом Глемпом, головою Католицької Церкви в Польщі, та повідомлення, що Папа Іван Павло II відвідав Польщу в червні 1983 року. Уряд також попередив робітників, що за страйки вони будуть репресовані та підкріпив свої погрози посиленнями стежками поліції.

П'ятиособовий підпільний координаційний комітет закликав до 8-годинного загального страйку в першій зміні, 10-го листопада, після чого мали послідувати „належні заходи“ на другий день, 11-го листопада, в річницю здобуття незалежності польської держави в 1918 році. Ці заклики, як відомо, не мали бажаного успіху.

Ще інший ряд протестів назначався на першу річницю впровадження військового стану на 13-го грудня, після якого мав відбутись загальний страйк на початку наступного року. Тепер підпільні лідери передумують і переробляють свою стратегію. Цитуючи вислови про невдачу стратегії підпільного комітету, профспілковий тижневик „Тигоднік Мазовше“ писав: „Це перший раз становить комітету не мало підтримки членів профспілки“.

Інша тактична помилка — це проголошення страйку занадто скоро наперед, що дозволило властям підготуватися і зробити відповідні заходи проти наперед відомих дій профспілки.

Але така тактика була подиктована ізоляцією центрів керівництва і перерваним зв'язком між робітничими масами, інтерв'юваннями більше ніж 600 профспілкових активістів і знищенням всієї структури профспілки, яка була створена на протязі 15-місячного легального існування.

Після невдачі страйку режим звільнив Леха Валенсу, інтерв'ювання лідера „Солідарності“, а речник уряду Ежи Урбан заявив при тому, що „Він вже не є небезпечний“.

Сам Л. Валенса на зустрічі з західними кореспондентами заявив у своєму будинку в Гданську, що він не знає, що повинен робити тепер, бо він був у повній ізоляції 11 місяців і не розуміє, що тепершньої ситуації. Він також заявив, що залишиться вірним серпневим угодам 1980 року, які дали змогу польським робітникам організуватися у вільну профспілку „Солідарність“, але Валенса додав, що він буде діяти обережно, дуже обережно.

Після невдачі страйку режим звільнив Леха Валенсу, інтерв'ювання лідера „Солідарності“, а речник уряду Ежи Урбан заявив при тому, що „Він вже не є небезпечний“.

Сам Л. Валенса на зустрічі з західними кореспондентами заявив у своєму будинку в Гданську, що він не знає, що повинен робити тепер, бо він був у повній ізоляції 11 місяців і не розуміє, що тепершньої ситуації. Він також заявив, що залишиться вірним серпневим угодам 1980 року, які дали змогу польським робітникам організуватися у вільну профспілку „Солідарність“, але Валенса додав, що він буде діяти обережно, дуже обережно.

ЗСА ЧЕКАЮТЬ НА „КОНКРЕТНІ ПОЗНАКИ“ З КРЕМЛЯ

Вашінгтон. — Державний секретар Джордж Шульц у четвер, 18-го листопада, заявив, що ЗСА готові вести переговори з Советським Союзом про розв'язання різних проблем, але ЗСА чекають на „зміну в поведінці у важливих справах“ нового советського керівництва.

На пресовій конференції, присвяченій в основному советсько-американським відносинам Шульц сказав, що обидві сторони взаємно показали ознаки готовності „засісти разом і серйозно говорити“, але важливим є „діла“, а не „красномовство“.

У своїх перших ширших поясненнях після зустрічі в Москві в понеділок, 15-го листопада, з Юрієм Андроповим, новим советським лідером, Шульц заявив: „Я думаю, що те, чого ми шукаємо, це ознаки зміни в підході та трактуванні важливих справ“.

Серед погоджень, у яких можна досягнути поступу, він назвав обидві серії переговорів у Женеві про контроль над зброєю середнього і далекого засягу ракет, переговори у Відні про зменшення звичайних військових сил у Центральній Європі. Він також згадав про конференцію щодо торгівлі між Сходом і Заходом.

Коли спитали Шульца, чи вивід советських військ з Афганістану буде ознакою, що Кремль бажав кращих відносин, Шульц сказав: „Це був би факт, і такий факт, який був би частиною конструктивної поведінки“. Як-що трапляться подібні речі, вони дуже збільшать нагоду для значного покращання відносин“.

Прем'єр-міністр Советського Союзу Миколай Тихонов також заявив у четвер, 18-го листопада, в Москві, що недавно висловлене президентом Роналдом Регеном бажання покращити відносини є в повній згоді з советськими намірами.

„Советський Союз був і є за добрі і навіть кращі, дружні відносини із ЗСА“, — сказав Тихонов групі американських промисловців на прийомі в Кремлі. „Такі відносини були в минулому і вони знову можуть стати реальністю“.

ЗСА ПОЄДНУЮТЬ ТОРГІВЛЮ З ПОЛІТИКОЮ

Москва. — Американський посол в Советському Союзі та головний советський експерт з американських справ зустрівся в середу, 17-го листопада, під час наради про советсько-американську торгівлю.

Посол ЗСА Артур А. Гартман заявив американській та советській аудиторії, що ЗСА не послаблять своєї рішучості посидати торгівлю з „нашими загальними принципами відносин“. А. Гартман, який виступав перед советсько-американською торговельною радою, також докоряв американським учасникам конференції. Деякі з 200 американських провідних промисловців, які прибули до Москви на конференцію, критикували рішення Адміністрації президента Рональда Регена обмежити торгівлю з СРСР.

У своїй заяві А. Гартман сказав, що советська військова розбудова та дії Кремля в Афганістані і Польщі, а також питання людських прав є частиною „дійсно-

сти“, яка змушує американців прийняти таку офіційну постанову щодо торгівлі. „Це не реалістично — це ніколи не було реалістично — відокремлювати нашу економічну відносину від наших загальних політичних відносин“, — заявив Гартман.

В Америці

ОКУРЖНИЙ ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУД В АЛЕКСАНДРІЇ, Вал. визнає колишнього оперативного агента Сі-Ай-Ей Едвина П. Вілсона винним в нелегальній продажі зброї лівійському диктаторові Муаммарові Каддафі на суму 22 мільйони дол. Згідно з адвокатом-оборонцем, Вілсон був агентом Сі-Ай-Ей і його зв'язки з лівійським урядом були знані і апробовані цією американською розвідкою агенцією. Однак Сі-Ай-Ей рішуче заперечила що Вілсон робив ці нелегальні продажі за дозволом агенції, але навіть саме твердження Вілсона, що він був членом Сі-Ай-Ей. Йому грозить кара 39 років в'язниці і 240,000 дол. грошової кари.

АМЕРИКАНСЬКИЙ УРЯД СПОНЗОРУЄ НА ВИЩІ студії в Америці 15,000 чужинських студентів з метою вивчення американських демократичних інституцій і практичної політики в надії, що ці студенти зрозуміють суть американізму і по повероті в рідні країни будуть поборювати прояви антиамериканізму. Цю програму переводитиме в життя Президентська рада для міжнародної виними молоді і федеральний Уряд асигнує на ту ціль 10 мільйонів дол. на початок. Кандидатів шукатимуть в першу чергу в шістьох індустріальних країнах західного світу — в Британії, Канаді, Франції, Німеччині, Італії й Японії.

АМЕРИКАНСЬКІ ЧИННИКИ ЧЕКАЮТЬ НА ПЕВНІ кроки Москви в справі покращання американсько-советських відносин злагідненням своєї настанови в справі загального роззброєння, евакуації з Афганістану й зменшення натиску на Польщу. Неназваний представник Уряду, який дав деякі інформаційні кореспондентам, також заявив, що есентуальне зближення СРСР з червоним Китаєм не направить погіршених відносин між СРСР і ЗСА. Покищо нові провідники в Кремлі не дають жадних познач щодо їх настанови до поправи американсько-советських відносин.

МОЖНА ВЧИТИ РЕЛІГІЮ І СЕКУЛЯРИЗМ об'єктивно в школах і в той спосіб дати школярам можливість запізняться з усіма поглядами на справу навчання релігії в публічних школах. Так зізнавав в суді д-р Делос МекКон, голова департаменту філософії в Обрін університеті в Мобіл, Алабама, де переслуджується десятки свідків в справі питання, чи навчання релігії в публічних школах противиться конституційним постановам про відокремлення Церкви від держави.

Учасники сьомої конференції голів Окружних Комітетів УНС (сидять справа): Володимир Сохан, Степан Гавриш, мгр Іван Геврик, Уляна Дячук, д-р Іван Фліс, Текля Мороз, Володимир Гавришак і Анна Гарас, головні радні.

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6664) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. USA members 65¢ a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Духовники й атомово зброя

Несподівано настав гострий конфлікт всередині римо-католицької духовної ієрархії. Конференція римо-католицьких єпископів і архієпископів в З'єднаних Штатах, зібрана у Вашингтоні, почала дебатовати над проблемою атомової зброї і загрози війни в атомовій добі. І зараз же виявилось, що між римо-католицькими властями нема одностайної думки на цю справу, — навики — виявилися діаметрально розбіжні погляди. Архієпископ Джан Ровч з Мінеаполісу, президент Крайової конференції римо-католицьких єпископів, заявив, що цілком цієї конференції є зформулювати "моральну доктрину", яка віддзеркалювала б однаково вірність християнізму, як і людяності супроти американської батьківщини. Тому конференція, — заявив він, — ведеться під гаслом "теологія миру". Але показується, що знайти таку формулу страшенно трудно.

Архієпископ Раймонд Гантгаузен із Сіетлу знайшовся у дебатах над цією проблемою на крайньому лівому крилі. Він вимагає, щоб Америка односторонньо зліквідувала свій атомовий арсенал без уваги на це, чи інші члени "атомового клубу" у світі зроблять це. Тому, що таке одностороннє роззброєння довелось б у практиці невіддільно до "угроблення" вільного світу, то синдигована пресою коментарює Бен Феллон правильно стверджує, що той духовник стоїть на становищі, що "краще бути червоним, як мертвим" — погоджується на скомунізування Америки в ім'я збереження миру за всяку ціну. Але Архієпископ Філіп Ганнан із Нью Орліансу рішуче відкинув перапринципний проєкт резолюції, який шов по лінії пацифізму за всяку ціну, і звернув увагу, що таке становище шкодить теперішнім переговорам між Америкою і Советським Союзом про обмеження як пак редукції зброї та вилучення ієрархії Римо-католицької Церкви в Америці в президентські вибори у 1984 році, чого ці владики не хочуть. Проти принципового становища ворогів кожної війни і будівля атомової зброї, навіть, як засобу застрашування потенційного агресора, виступили не тільки речники Уряду Регена, особливо секретар оборони Каспер Вайнбергер, але й кардинал Кук з Нью Йорку, який перестеріг, щоб редагований спеціальною комісією документ не став причиною розколу всередині римо-католицької ієрархії в Америці. Подібне становище займає член тієї редакційної комісії Томас Гамблтон, єпископ з Дітроїту. Хоча єпископи твердять, що вони не втручаються у формулювання оборонної стратегії країни і признають, що це прерогатива Уряду й Конгресу, проте насправді одверта пацифістична настанова частини американської римо-католицької ієрархії шкодить країні, бо сприяє тій пацифістичній течії, яку активно підтримує більшістька агентура і щонайменше баламутить широку, мало політично вироблену кола суспільності. Сам голова редакційної комісії конференції єпископів Бернардин з Чикаго, признав, що агресивний характер СССР сприяє атомовому зброєнню у світі, але водночас висловив погляд, що "хтось мусить розпочати" зброєння — отже хай це зробить перша Америка...

Владики мають право, ба навіть обов'язок забирати слово у справах, що стосуються їх пасти. Правду кажуть ті члени конференції римо-католицьких єпископів, які твердять, що прагнуть мати чисту совість, що вони вірні науці Христа і водночас людяльні патріоти своєї батьківщини. Але передумовою для конструктивної участі у дебатах над такою складною і делікатною справою, як оборона політика американської суперпотуги, є першорядне знання міжнародної проблематики. І коли самі ті пацифістичні єпископи признають існування загрози з боку Советського Союзу, то в першу чергу повинні би вивчити історію Сходу Європи і навчитися "абв" державно-політичної праці, а не говорити прилюдно речі, які свідчать про безмежну наївність, ба, що гірше, політичний аналізфетизм.

У Католицькій Церкві існує устрій, що Церкву зобов'язують Вселенські собори і наступники святого Петра на Апостольському престолі — Папа. Теперішній Папа Іван Павло II виразно ствердив, що треба обов'язково зберігати мир і вининати війну, в якій нехтується заповіді Божу, "не вбивай", проте оборона війна допускальна: кожна людина має право боронитися, коли загрожує їй смертельна небезпека і кожна країна має право та обов'язок боронитися проти агресора. Тільки людина несповна розуму бажала б собі війну в сучасній атомовій добі, в якій вже кругом десяток держав розпоряджаються атомовою зброєю. Але принцип "краща смерть, як неволя" стоїть вище гасла "краща неволя, аби життя". Конференція римо-католицьких єпископів виявила, що між найвищими достоянками Римо-католицької Церкви в Америці є також люди чесні, але наївні і політично аналізфетизми. Добре, що такі високі духовники, як Кардинал Кук із Нью Йорку пригадав, що право самооборони є християнським правом". І добре, що самі члени тієї конференції признали потребу єдності в Церкві.

Тому практично — за голосами американської преси — документ, що його прийняли б усі члени тієї конференції, може зродитися щонайшвидше за півроку, в травні найближчого року, якщо взагалі зродиться. Було б найкраще, як би ця конференція американських римо-католицьких єпископів скінчилася ствердженням, що справа оборонної політики є справою Уряду і Конгресу та що вірних Католицької Церкви обов'язує становище Папи, який признає право й обов'язок людини й країни боронитися проти агресора. Покищо правду має названа вже вгорі американська коментарює, що наступник Брежнєва у Кремлі, недавній голова КГБ Андропов, сердечно сміється, читаючи вістки, що до деяких американських єпископів поручають одностороннє роззброєння Америки.

У жовтні цього року минуло 20 літ із того часу, як Америка була на грані атомової війни з Советським Союзом під час історичної уже сьогодні ракетної кризи на Кубі. Цю кубинську ракетну кризу обговорюють тепер у двадцять річницю її виникнення, на всі лади американські політичні коментатори і військові знавці. Одні пишуть, що тих 13 напружених днів кубинської ракетної кризи стали для американських провідників моделем, в разі конфронтації як треба поступати зі Советським Союзом. Ця лекція, як пишуть американські коментатори, — зокрема популярна для президента Регена і його співправників.

Знову інші політичні коментатори, прихильники детанту, тобто переговорів, а тим самим і поступок, твердять, що не слід засильно натискати на уряд СССР, бо вони можуть наперекір усім і все не поступитися, як вони поступилися в кубинській ракетній кризі, а тоді поміж Америкою і Советським Союзом може початися атомової війна. (Що ж, як то кажуть: "у страху великі очі"). На жаль, таких страшиків, які проповідують засаду: "краще бути червоним, як мертвим", є на Заході, а також в Америці, багатство, а до того, вони є дуже голосні і впливові і свої "ідеї" поширюють всіма засобами масової інформації — преси, телебачення, радіо. — С. Ж.).

Для американських дослідників закордонної політики в загальному, кубинська ракетна криза — надзвичайно цікава: наглі відкриття советських ракет на Кубі, телевізійний виклик колишньому президентові Кеннеді тодішньому ватажкові Кремля Нікіті Хрущову, а понад усе, зручні переговори під загрозою, які закінчилися тріумфом Америки. Ця криза ввійшла в історію, як зразок пологодження Америки небезпечних криз.

Для теперішнього Уряду президента Регена, кубинська ракетна криза служить лекцією, що Америка, щоб могла переговорювати з

СТЕПАН ЖЕНЕЦЬКИЙ РАКЕТНА КРИЗА

І ПОЛІТИКА ЗСА

реженням обличчя. Навіть у ракетній кубинській кризі, ультиматуму президента Кеннеді Хрущову був пом'якшений секретною обіцяною, що ЗСА заберуть свої ракети з Туреччини, як рівно обіцяно, не робити інвазії на Кубі.

Та, не зважаючи на цю зберігаючи обличчя поступку, Куба була дуже кошовою програмою для Москви: кремлівські голова "заблмали очима", як про це був висловився Дін Ракс. Таке розуміння кубинської ракетної кризи, дуже по душі багатьом членам Уряду Регена.

Але острожніші знатоки вказують, що подібні кризи в минулому мали декілька інший вислід. Бувало й таке, що коли дві держави з різними силами наїшлися в двох чи більше кризах між собою, то ця сторона що програла в попередній кризі, поводитися агресивніше в новому конфлікті. А тому, що переможець в попередній кризі часто намагається повторити свій успішний спосіб залякування в переговорах, то нічого дивного, що це може довести до війни.

Цілком зрозуміло, чому програма сторона в такій кризі приймає більше не примирну поставу в другій кризі. Коли одна з двох держав, рівних щодо потуги сил, поступалася перед погрозами і ультиматами, а зокрема у відкритий, публічний спосіб, то така акція є дуже шкідлива для уряду тієї держави. Президент Кеннеді це добре розумів, коли перестерігав своїх співробітників, щоб не дуже хвалитися із-за вислуду кубинської ракетної кризи, знаючи, що, "кожна невдача має в собі насіння відплати, якщо ця держава є досить сильною". І саме завдяки "лекції", що Москва була мілітарно слабшою під час кубинської ракетної кризи, вона в міжчасі дозброялася, і тепер майже дорівнює потугі ЗСА.

Успіх переговорів спосом

бом залякування є залежний від постави другої сторони. А що було б, — питають острожніші американські військові знавці — якщо б у відповідь на загрозу президента Кеннеді вжити атомової зброї, Москва відповіла б була такою ж самою загрозою? Була б почалася атомової війна! А що буде, як тепер обидві сторони, тобто Америка і Советський Союз, приймуть спосіб поступування президента Регена? Така ситуація може бути подібною до трагічних відносин між Росією і Австрією на початку минулого століття.

Потерпівши дві неприємні прогрі зі сторони Австрії на Балканах в 1908 і 1912 р. уряд Росії прийняв поставу: "ніколи більше", що спричинило намагаання Росії осягнути мілітарну рівновагу і рішення перебрати в свої руки ініціативу, і примусити Австрію до уступок у новій кризі. Наступна криза Росії з Австрією мала місце влітку 1914 року — вбивство австрійського престолонаслідника Фердинанда в Сараєві, ультиматум Австрії і виповідження війни Сербії, ультиматум Росії в сторону Австрії. Австрія не поступилася — і так почалася Перша світова війна. Таке саме можуть повторити, — як перестерігати ліберальні американські коментатори, — комуністичний уряд Советського Союзу, тепер з Америки.

На нашу думку, даремні є побоювання, що кремлівські ватажки можуть відважитися на якийсь спротив, коли Америка виступить рішучо, як це було за президента Кеннеді, проти нових агресивних посягань, і поклавши руки на зброю скаже: "Ані кроку далі, бо стріляємо!"

Коли уряд Советського Союзу побачить таку рішучу поставу Америки, а з нею і цілого Заходу, тоді напевно кине свій бундючний тон, і поступиться так, як поступився під час кубинської ракетної кризи.

Москва завжди поступалася і поступалася перед рішучою поставою і силою.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про хитре засекречення

і наївну щирість

Для всіх, що добре знають спосіб дії режиму Советського Союзу не було ніякого несподіванкою, коли виступ про смерть Брежнєва подали до загальної відома 24 години після того, як наступила смерть та ще й без ніяких ближчих пояснень. Це засекречення дуже типичне і часте у всіх подіях за Залізною заслоною, які можуть мати негативний вплив на показувати владу у поганому світлі: чи то йдеться про летунський катастрофу, чи про зудар поїзда, чи смерть когось відомого, чи навіть відвідини чужинських туристів. Завжди та сама мовчанка, лаконічне подання факту, і зусилля поменшити, якомога можливо його значення.

Так, залізна, хоча невидима рука точно кермує усім, що можна, широкий публіці показувати, говорити чи інформувати на сторінках преси. В тому ховається хитра калькуляція, гра на людських почуваннях і політика засакування.

Того, однак, пересічні американці ніяк не можуть зрозуміти та сприйняти. Бож тут кожна подія — велика вона чи мала — мусить бути негайно відома всім, точно описана, інтерпретована фахівцями, потверджена очевидцями. Тут смерть державного мужа відома негайно, причина смерті подана вичерпно пресовим комунікатом із заявою лікарів та усіми потрібними, а часом і непотрібними деталями особистого життя того чи іншого славного небижика, реакційної родини, приятелів, політиків.

І тепер, коли прийшла вістка про смерть Брежнєва ми чули та читали куди більше реакцій американців на цю подію, як советських представників, куди більше коментарів із Заходу як з Москви. А ті

О—КА

Напередодні Конгресу СФУЖО

У калейдоскопі рухливого громадського життя Філадельфії цікавістю і нетерпеливостю очікуємо IV Конгресу Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), що відбудеться 25-28-го листопада 1982 року в Сентер готелі у Філадельфії, Па.

Організованому жіноцтву нашого міста і цілої Америки буде присто зустрітися і обмінятися думками та осяганнями з українками Європи, Південної Америки, Австралії та Канади. Цей привілей віданого демократичного світу, яким ми повні користуємося. Цей привілей, на жаль, жінкам в Україні недоступний.

Конгресові комісії працюють над зразковим переведенням намічених програм. Одною з атракцій буде мистецька виставка з участю Слави Геруляк, Христини Зелінської і Мирослави Стахів.

(Закінчення на стор. 4)

Дозвольте повторити зроблену вже раз завагу про дивний феномен у сучасній дійсності українського вільного суспільства у диспорі: коли в ділянці політики не можемо похвалитися будь-яким повсякденним успіхом, і навпаки — масою доказів жалюгідного примітивізму і декадансу (загирення репрезентативних вершків, небувале роззавнення в громаді), то в ділянці культури видно поступ, ініціативність окремих одиниць і гуртів, творчий конструктивізм. У Нью Йорку відбулася наукова конференція, на якій виступали шість університетських професорів — три українські і три польські, які доповіли про різні аспекти українсько-польських взаємин. На Союзівці відбувся з'їзд жінок з участю коло 500 осіб з різних стейтів і міст цієї країни між двома

Іван Кедрич

СВІТОВА ВИСТАВКА МИСТЦІВ — ОСЯГ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

скраними з доповідями на високому рівні, проф. Омелян Пришак видав в Українському Науковому Інституті при Гарвардському університеті перший з-посеред п'яти запланованих англомовних томів п. з. "Походження Русі" ("Ді Ордиджин оф Рус"). Старі скандинавські джерела, інші як саги — величчюно 926 сторінок — монументальна наукова праця. Похвалу гідну активність проявляє гурт прихильників Українського Музею в Нью Йорку.

До цих і їм подібних подій належить переведена в Торонто, Канада, Світова виставка українських мистців. Вона стала не тільки видатною подією в житті

ліфікувала прислани експонати, був один із найкращих сучасних мистецтвознавців, сам поет і маляр, Святослав Гордійський. Жорі, як складалося з видатних і безсторонніх знавців образотворчого мистецтва, було суворе — воно розглядало прислани твори виключно під кутом їх мистецької вартості, без уваги на напрямки і техніку, — в деяких випадках признавало присланому експонату вартість з уваги на проявлений там талант. Тому на Виставці були твори суворого реалізму і абстракції. Першорядною односторонньою Каталогу виставки написав його редактор, згаданий С. Гордійський. Він підкреслював міжнародний характер виставки, бо взяла в ній участь мистців з

(Продовження на ст. 3)

Володимир Янів

20 ЛІТ НА СЛУЖБІ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ У СПІВДІ З ЧУЖИМИ НАУКОВИМИ КОЛАМИ

II

Виявлена життєздатність українських наукових центрів призводить по роках наповнелігвої праці до деякої зміни. Відоме німецьке "господарське чудо" уможливило урядові змінити відношення до скитальчих спільнот, які залишилися в Німеччині, тим більше, що Німеччина відчула необхідність переконливою задокментувати для зовнішнього світу зміну своєї духовної постави з огляду на світову опінію, яка за воєнні злочини робила відповідальним ший німецький народ, а не тільки нацистський режим. У тому числі мала скористати й українська колонія у Німеччині, зокрема у Баварії. Найбільші шанси отримати відповідну допомогу мали українські загальногромадські й харитативні центри, але також культурні установи, які не тільки виявили найбільшу динаміку, але й найменше схильності до поділів, чи розбиття, так видного у політичному житті. 1962 року прийшло до заснування спеціальної надрядної організації, у якій об'єдналися три українські наукові установи: УВУ, НТШ та УТГІ, із утриманням нової внутрішньої автономії. Велику заслугу в тому мав соціальний референт у баварському міністерстві праці й соціального ладу Йоганнес Маврер, відзначений згодом за свою жертвенну працю у користь української культури почесним докторатом УВУ.

2.

Освоєння тоді Об'єднання, відоме під назвою "Товариство Сприяння Українській Науці" закінчило 12-го вересня 20 років своєї успішної праці, — так що з одного боку можна вже глянути із перспективи критично на його

досягнення, але з другого боку й годиться позитивно відзначити ту дату. Звичайно, початкова заслуга Товариства була у вистаранні грошей на зрушення праці. Відповідно до цієї ролі Товариство отримало свою доцільно продуману структуру із трьома органами: езекутивним Виділом, складеним із вибраних на Загальних Зборах представників усіх трьох об'єднаних Товариств (по двох із кожного); поруч із Виділом діє Наукова Рада, що має унагромаджувати цілу наукову активність, зокрема координувати співдію трьох різних установ із своїми традиційними завданнями і полем дії. До Наукової Ради входять всім українських і чотирьох німецьких учених-дослідників. Наукова Рада — це одночасно посередник до німецького наукового світу. Коли її головою статутувано обирається українця, то його заступником має бути німецький науковець. Врешті третім тілом є кураторія, що складається із представників федеральних і баварських міністерств, які були ініціаторами постанов Товариства і до яких належить моральна й матеріальна опіка над українськими науковими установами. Крім представників міністерств до кураторії з уряду входить голова Наукової Ради, але в часі нарад беруть участь (зокрема для звітування й предкладаючи бюджетові преліментарії) представники Виділу, при чому постійно зберігається прийнятий зговоренням засаду, що до участі запрошують представників всіх трьох установ. Першим куратором з природи речі був д-р Й. Маврер, — до хвилини свого відходу на смертну 1973 року.

Найважливішим вступним завданням Проводу кураторії й Виділу було знайти відповідні приміщення. Початково винаймлено дім, урочище відкриття якого мало місце 24-го травня 1963 року з участю великої кількості репрезентативів німецького наукового й культурного світу — у присутності представників міністерств. Власне кажучи, шойно з цього дня зачалася нормальна дія, тим більше що в домі було 14 приміщень, у яких розміщено всі об'єднані установи. З цього часу увійшов звичай — поруч із офіційною назвою — уживати окреслення на означення спільноті праці Домом Української Науки. З першого винаймленого Дому ціле Товариство Сприяння, і всі об'єднані установи, переїхали 1974 року до будинку УВУ, набутого завдяки княжому даткові Його Блаженства нашого Патріярха, який згодом — в часі своєї

другої канонічної візитації у Німеччині — 27-го листопада 1976 року — довершив урочистого посвячення Дому — в супроводі місцевого Владика-Єкзарха, Преосвященного Кир Платона та численного духовенства.

Другим важливим завданням Товариства, як цілості, було видання спільного органу, який був подуманий рівночасно як лучник до зовнішнього наукового світу; таким чином, коли видання поодиноких об'єднаних Товариств в більшості появляються в українській мові, орган (із первісною назвою "Міттайлунген", тобто "Записки") майже повністю — німецькомовний з тим, що с радо бачені причинки у французькій, англійській чи еспанській мовах. Редакційному органу повірено першому голові Товариства, тодішньому ректорові УТГІ, проф. д-ві Ростиславу Єндикові (1962-65 і 1967-74), який редакцію провадив і тоді, коли на пості голови заступив його доцент УТГІ інж. Едмунд Пеленський (1965-67). Після смерті проф. Єндика († 15-го лютого 1974) редакцію доручено проф. Григорієві Васильовичу, що заступив покійного також у голові Товариства, бувши в тому часі продеканом Філософського факультету УВУ (а з 1979 року його деканом).

"Записки" були зразу подумані насамперед як інформаційний річник цілого Дому і всіх об'єднаних у ньому установ, початки були доволі скромні. Перший випуск, — 23 сторінок і чотири таблиці зі світлинами, — вийшов друком 1965 року, і в цьому році вийшов і другий випуск із 30-ти сторінками і з вісьмама таблицями), але ж вони скоро розросталися. За редакцією проф. Р. Єндика було сім випусків, у тому — два подвійні числа (отже разом дев'ять чисел із 585 сторінками). За редакцією проф. Г. Васильовича з'явилось ще одне подвійне число (10-11), але згодом числа з'являлись правильно кожного року (до 1981 року всім випусків із 1,970 сторінками). Наявність докладного інформативно-звітowego відділу має величезне значення для історії "Товариства", і для УВУ, НТШ, УТГІ; збагачено його ще окремим відділом Комунікацій, які дають обширні описи важливіших імпрес, зокрема наукових конференцій, мистецьких виставок (багатоілюстрованих кольоровими репродукціями виставлених творів).

(Продовження буде)

ІРАКСЬКІ ОПОЗИЦІЙНІ ГРУПИ В ТЕГРАНІ утворили „Верховну раду” в середу, 17-го листопада, щоб боротися за скинення президента Іраку Саддама Хусейна. Іракське офіційне пресове агентство передало, що іракський релігійний лідер на вигнанні Гаятуддін Гасім повідомив про утворення Верховної ради іракської ісламської революції на пресовій конференції в тегранському готелі. Гасім також сказав, що Верховна рада складається з „усіх бойових сил Іраку”, які мають намір „скинути Саддама Хусейна і його Баасистську партію”. Іран вимагає видачі президента Хусейна і воєнних відшкодувань, як умову для закінчення триваючої вже 26 місяців війни. Іран також відмовляється вести переговори про закінчення війни поки всі іракські війська не залишать іракської території.

СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ ПОЧАВ УДОСКОНАЛЮВАТИ існуючі в Афганістані летовища, що, як висловився речник Державного департаменту Раш Тейлор, в урядових колах вважається ознакою наміру СРСР тримати свої військові частини в цій країні ще довгий час. Коментував це справу Р. Тейлор у відповідь на питання, що виринули у наслідок опублікування рапортів про те, що Советський Союз вибудував шість нових летовищ в південному Афганістані з ймовірною метою опанування повітряного простору над Перською затокою, бо советські військові літаки матимуть можливість із летовищ в Афганістані заатакувати з повітря терен Перської затоки з блискавичною швидкістю.

СОЦІАЛІСТИЧНА ПАРТІЯ ІТАЛІЇ, ВІД ЯКОЇ залежить пологдження політичної кризи, представила цілий список вимог як умову вступу в коаліцію новоутвореного уряду соціал-демократ Аміноре Фанфані. Соціалісти особливо вимагають від нового уряду захистити купівельну здатність заробітних плат і пенсій.

Есей БОГДАНА ЦИМБАЛИСТОГО п. н.

ТАВРО БЕЗДЕРЖАВНОСТІ

ПОВ'ЯЗАНЕ ОКРЕМОЮ БРОШУРКОЮ. Ціна: 2.00 дол. Замовляти в книгарні „Свобода”. Можна також купити в книгарнях: „Арка” і „Сурма” в місті Нью-Йорку, Н. Й. та „Дніпро” в Ньюарку, Н. Дж.

Союз Українок Америки — Відділ 108-ий в Нью-Гейвен, Конн.

запрошує на

ВИШИВАНІ ВЕЧЕРНИЦІ

27-го листопада 1982 р., о год. 8:30 веч.

WARSAW PARK, Ansonia Rd., ANSONIA, Conn.
Знаменита оркестра „Червона Калина”
Вступ від особи \$8.00, студенти \$6.00.

За білетами і столиками прошу звертатися до:
ХРИСТИНИ МЕЛЬНИК — 397-2087
ОПІ НАГОРСКИ — 795-6835

З НЬО ЙОРКУ, ЗСА...

УКРАЇНСЬКИЙ ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ
ПРИ ОСЕРЕДКУ СУМА, НЬО ЙОРК
МИСТЕЦЬКИЙ КЕРІВНИК І ХОРЕОГРАФ
ОЛЕГ ГЕНЗА

АНСАМБЛЬ 45 ТАНЦЮРИСТІВ І МУЗИКАНТІВ

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА.

Неділя, 28 листопада 1982 р., 4-та год. по пол.

HERTHEAST H. S. AUDITORIUM

Cottman and Algon Ave.

Квитки можна набутти:

ORION — 4925 York Rd., Tel.: 455-9586

COSMOS — 4944 N. Broad St., Tel.: 457-5664

NAMUSEY — W. Girard Ave., Tel.: 627-3093

Повідоміть і запросіть своїх знайомих, а особливо своїх американських приятелів!

Іванна Савицька

Ой верше мій, верше...

ЗБІРКА ЛЕМКІВСЬКИХ НАРИСІВ (говіркою) ВЖЕ ПОЯВИЛАСЯ

35 мистецьких світлин, передмова Архiepіскопа Митрополита Степана, Сина Лемківщини.
Полотняна обгортка, золотий витиск. Ціна \$10.00, поштова оплата \$1.00.

Адреса замовлення: IWANNA SAWYCKY

100 A 5/5 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Tel.: (201) 435-2471

**ПОМОЖІТЬ
ЩЕДРОЮ ПОЖЕРТВОЮ**

на фонд українистики в Гарвардському університеті здійснити нашу мету: через віпну науку у віпному світі до віпної науки у віпній Батьківщині!

HARVARD UNIVERSITY
UKRAINIAN STUDIES FUND

1581-83 Massachusetts Avenue

Cambridge, Mass. 02138

Світова...

(Закінчення зі стор. 2)

дев'ять країн трьох континентів — Канада, ЗСА, Венеція, Франція, Німеччина, Англія, Швейцарія та Австрія — плюс гурт новоприбулих мистців з України, які вивозилися із обов'язуючого в СССР соціалізму. С. Гордінський твердить, що у вільному світі живе тепер понад 200 мистців українського роду, — але додає, що у високих школах мистецтва різних країн студіюють молоді адепти, з яких деякі — як виявляють виставки — мають не тільки амбіцію але й справний талант.

Виданий Світовою виставкою Каталог — це твір, який залишить світлим тривалим документом високого рівня українського образотворчого мистецтва в діаспорі. З технічної сторони той Каталог — бездоганний. Кожний учасник Виставки репрезентований в Каталогі одним — тільки одним з них двома — експонатами. Каталог передає однаково чорно-білі графічні твори, як і різнобарвні акварелі чи пастелі. У Вступі С. Гордінського підкреслено діаметрально різну атмосферу, в якій могла творити мистців у вільному світі і в Советському Союзі, де мистецтво запряжено також до вола однопартійної ідеології. Тому правильно С. Гордінський ствердив, що Світова виставка показала, що сучасне українське мистецтво є „інтегральною частиною світового мистецького розвитку”.

Зорганізувати Світову виставку українських мистців не було легко. Ініціатива і головна заслуга її постанови належить основникової й меценатів Української Мистецької Фундації в Торонто Михайлові Шафранюкові. Фундація, перенесена до нового власного будинку при Блур-стріт 4, 2118 А розпоряджає кількома залами, влаштованими фактово спеціально для мистецьких виставок. М. Шафранюк стверджує у своєму „Слові” наприкінці Каталогу, що тієї виставки не можна було б зорганізувати без матеріальної допомоги від Міністерства гомеопатії й культури Провінційного уряду Онтаріо та Української Канадської Фундації ім. Т. Шевченка. Світову виставку відкрив онтарський міністер гомеопатії й культури Брус МекКафрі, що його коротке Слово поміщене на самому Вступі Каталогу. Це ще один доказ, що американські українці можуть зазирати своїм землякам

у Канаді: вони мають там куди більші впливи і зв'язки з державними властями, як ми тут, і користуються активною підтримкою для таких культурних імпрез, як ота виставка.

110-сторінковий люксово виданий Каталог Світової виставки повинен пригадати нашим мистцям, що каталоги є документальною творчістю мистців і тому виставки без каталогів (як це сталося), на жаль, недавно з прегарною своїм змістом виставкою семи видатних українських мистців у Нью-Йорку є наче пусто витраченою енергією, бо не залишають ніякого сліду за собою. Жаль також, що деякі видатні мистці з Америки чомусь не надіслали до журі своїх творів (В. Бачинський, Ксенія Мошинська, Л. Кузьма, З. Онискевич, П. Холодний, М. Черешньовський). Один з мистців, що його твори поміщені в Каталогі, в міжчасі покинув цей світ (Петро Андрусів). Сам засновник Фундації й організатор Виставки, названий Михайло Шафранюк, поважно захворів був і не міг бути присутнім на відкритті Виставки 16-го вересня 1982 року — його репрезентувала його мила дружина Ярослава, активна учасниця-співробітниця у всій меценатській діяльності свого чоловіка, який своїми ділами — між ними й тією виставкою — записався уже тривало в історію української культури в діаспорі.

Отакі творчі осяги в ділянці культури диктують нам — бути оптимістами, що добро таки перемаже зло в українській вільній громаді, що конструктивізм таки перемаже деструктивні зації”.

Прем'єра „Кавказу” та Четвертої симфонії Фіали в Торонто

Музичний світ Канади відзначає цього року 60-ліття одного з найбільших своїх композиторів — нашого Юрія Фіали. Українське Торонто в особливий спосіб відзначить цю виняткову постать у сучасній музиці. 21-го листопада зможемо почути прем'єру Симфонії ч. 4 (Української) Юрія Фіали у виконанні великої симфонічної оркестри, диригувати буде маестро Володимир Колесник. Цей концерт буде надзвичайний ще й тому, що відбудеться у недавно відкритий модерний концертний зал Рой Томсон Гол. Присутній на концерті буде сам композитор, Юрій Фіала, який тепер живе в Монтреалі.

Юрій Фіала є добре знайомий у музичних колах по цілому світі, головним чином після 1965 року. В Монтреалі відбудеться тоді, перше на північноамериканському континенті, Міжнародний конкурс піаністів. Усі учасники мусили грати твір канадського композитора, який вибрало журі. Журі, що складалося з визначних музикантів, розглянувши всі прислані твори, вибрало „Каприччо” Юрія Фіали. І так всі піаністи, які змагалися у Монтреалі, крім творів власного вибору, грали один однакових обов'язково твір — „Каприччо” Юрія Фіали. І цікаве ще й те, що на наступний Міжнародний Конкурс, який відбувся в 1968 році, журі не вибрало „Каприччо”, а просто замовило спеціальний твір у Юрія Фіали.

В 1974 році Комітет Українців Канади замовив у Юрія Фіали скрипковий концерт, що його виконав у Вінніпегу в часі Конгресу КУК скрипаль Степан Старик з вінніпегської оркест-

рою. Концерт цей ми чули і в Торонто з нагоди III Конгресу СФУЖО. Виконавцем був знову Степан Старик, диригував перший раз у Канаді динамічний Володимир Колесник.

Для відзначення століття Канади Юрій Фіала написав „Канадське Кredo”. Це симфонічна кантата для великої оркестри та хору. В канадському музичному світі Юрій Фіала є відомий композитор. Товариство Української Опері дає нам нагоду 21-го листопада пізнати ближче творчість Юрія Фіали і самого композитора особисто.

Друга частина програми концерту — це „Кавказ” Шевченка — Людкевича. Наш Український Оперний Хор, знайомий вже з багатьох заходів знаменитих виступів, старанно підготовляється до концерту. Твір Людкевича монументальний. Він складається з 4-ох частин і буде виконаний повністю у Канаді вперше. Ми вже давніше чули 2-гу частину „Кавказу” у виконанні хору та оркестри, якими диригував св. п. Лев Туркєвич.

Цілий „Кавказ” ще досі не був виконаний на північноамериканському континенті. Політичне та літературне значення твору є відоме. Музична вартість його

незаперечна.

Людкевич був одним із перших наших композиторів, що трактував хор і оркестр як рівноцінні партнери. Оркестр не має бути супроводом вокального твору. В одному із своїх есеїв „Про композиції до поезії Тараса Шевченка” Людкевич писав: „Музикант, який хоче складати музику до Шевченка, мусить рахуватися не тільки з його індивідуальністю як людини і поста, але більше з народною індивідуальністю, яку він репрезентує. Хто хоче розуміти, відчувати і відповідно інтерпретувати Шевченка, мусить безумовно відчувати ту сферу, з якої вишла поезія Шевченка. Поезія Шевченка є вищомо української народної поезії; без розуміння українських народних пісень нема і бесіди про розуміння та інтерпретування Шевченка...” А далі:

„Поезія Шевченка як твори індивідуального артистизму вимагають артистичної музики, що подібно ілюструвала б тонкий виразню ансамблю змісту поезії”.

Музика Людкевича цілком вито співзвучна з поезією Шевченка. Композитор не тільки ілюструє музикою зміст, він вміє підкреслити, підсилити його настрій. „Кавказ” — це складний твір, не

легкий до виконання. Тому тим більше ми горді за наш Оперний хор та його диригента Володимира Колесника. Бо музична культура народу — це не тільки гори припорошених рукописів, яких немає кому і немає для кого виконувати. Український Оперний хор і диригент В. Колесник вже доказали нам своїми попередніми концертами, що можуть взятися за виконання „Кавказу”. Ось що писав недавно музичний критик Свенд Ровейд в престижному музичному журналі „Опера”, що виходить у Лондоні, Англія: „Чудовий українсько-канадський Оперний хор, який співає чудово в опері „Купало”, співав (в „Запорожжі за Дунаєм”) справді надзвичайно добре...” (серпень 1982, критика на „Запорожжя за Дунаєм”).

Вірімо, що й цей концерт принесе слухачам не тільки повне вдоволення та насолоду, а й поглибить нас безпосередньо з великими творами нашої музики, а композиторові Ю. Фіалі буде найкращим подарунком у його 60-ліття. Хорові та диригентів принесе напевно черговий успіх.

Оксана Бризгун-Соколик

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що дня 17-го листопада 1982 р. в Ленкестері, Віск., упокоївся в Бозі, проживши 88 років, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО І СВАТ

бл. п. інж.-агроном

ОЛЕКСІЙ ФЕДУР

народжений в с. Ясинці, пов. Броди, Україна, довголітній працівник Подільської Пасичної Спільки у Тернополі.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в п'ятницю, 19-го листопада 1982 р. в церкві св. Климента у Ленкестері, Віск., а відтак тіло Покійного буде перевезене і ПОХОРОНЕНО на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

дружина — АЛЕКСАНДРА

син — СВЯТОСЛАВ з дружиною ЛІЗОЮ і дочками ЕЙМІ, ДЖИЛ

І СУЗЕН

дочка — МАРИЯ з чоловіком ВАСИЛЕМ ТЕРШАКІВЦЕМ

і дочками АНДРЕЄЮ та АЛЕКСАНДРОЮ

свати — НЕОНІЛА та ІВАН ТЕРШАКІВЦІ

та ближча і дальша Родина в ЗСА, Канаді, Україні й Польщі

ОБ'ЄДНАННЯ КОЛ. ВОЯКІВ УПА

повідомляє у великому смутку і горю, що 16-го листопада 1982 року, помер у Гантері, Н. Й. від серцевого удару у 76-му році життя

бл. п. підполковник УПА

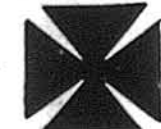
**ЮРІЙ ЛОПАТИНСЬКИЙ
— КАЛИНА**

усіми нами люблений і шанований наш керівник і голова нашого Об'єднання, член Закордонного Представництва УГВР, поручник „Карпатської Січі” і командант підстаршинської школи в Хусті, один з найвидатніших старшин УПА, провідний учасник боротьби УПА та ОУН проти німецьких і більшовицьких окупантів України, в'язень німецьких концентраційних таборів, виняткова постать організованого українського революційно-визвольного руху, всебічно відданий українській справі патріот, видатний політичний і громадський діяч.

ВШ. Дружині і Родині Покійного глибокі співчуття висловлює —

**Головна Управа Об'єднання кол. Вояків УПА
Станиця кол. Вояків УПА в Нью-Йорку, Н. Й.**

Згідно з проханням Рідні Покійного, замість квітів на могилу, проситься складати пожертву на будову пам'ятника в Бавнд Бруку, Н. Дж. впашишим невідомим воякам УПА. Чеки виставляти і висилати на conto ч. 3171 Самопомочи в Нью-Йорку (Self Reliance FCU, 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003).

З глибоким болем повідомляємо Українське Громадянство, що 16-го листопада 1982 р. відійшов у Вічність на 76-му році життя

бл. п.

**ЮРІЙ ЛОПАТИНСЬКИЙ
— КАЛИНА**

член Закордонного Представництва УГВР, підполковник Української Повстанської Армії, голова Об'єднання кол. Вояків УПА, провідний учасник організованого української визвольної боротьби, політичний і громадський діяч, член Дирекції Дослідного Об'єднання „Пролог”, його співзасновник і довголітній працівник, наш щирий і незабутній товариш та співробітник, людина великого серця.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ВШ. Дружині і Родині Покійного висловлюємо глибокі співчуття.

У глибокому смутку —

**Співробітники „Прологу”, Редакції
та Адміністрації В-ва „Сучасність”**

Згідно з проханням Рідні Покійного, замість квітів на могилу, проситься складати пожертву на будову пам'ятника в Бавнд Бруку, Н. Дж. впашишим невідомим воякам УПА. Чеки виставляти і висилати на conto ч. 3171 Самопомочи в Нью-Йорку (Self Reliance FCU, 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003).

Ділимося сумною вісткою, що дня 17-го листопада 1982 р., проживши 69 років відійшов від нас у Вічність

наш Найдорожчий
МУЖ, ТАТО, ДІДО та ВУЙКО

бл. п.

РОМАН СОГОР

б. скрипаль Львівської Опері, член численних камерних ансамблів та симфонічних оркестр.

ПОХОРОН — у суботу, 20-го листопада 1982 р. на цвинтарі Евергрін у Глєспайд, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — УРСУЛЯ

син — РОМАН з родиною

дочка — ІВАННА АДАМС з родиною

сестрини:

РОМАН ВОРОНКА з родиною

та БОГДАН КАЗНОВСЬКИЙ

Ближча та дальша Родина в ЗСА і в Україні

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ДЖОРДЖ ШУЛЦ пропонує „стратегію миру“ для Центральної Америки, що включає беззастережне усунення всіх чужоземних військових „додатків“ та окупації території. Промовляючи на сесії Організації Американських Держав (ОАД) у Вашингтоні, Шулц заявив, що Америка не може бути неутраляною у відношенні до необхідності переговорів між Аргентиною та Британією відносно Фолклендських островів. Він особливо звернув увагу на присутність лівих чужинських терористів чи лівих „партизанів“ в Ель Сальвадорі і Гватемалі. Шулц перестеріг делегатів, що небезпека для миру існує в Центральній Америці так довго, як довго перебувають там чужинські „додатки“ зброї. Як відомо американські військові довідники перебувають в Ель Сальвадорі і Гондурасі, але в Нікарагуа є значно більші групи кубинців.

ПОВТОРЮЮЧИ СКАРГИ АФГАНЦІВ У ТРАГЕДІЇ, яка сталася минулого тижня в тунелі на автостраді з Соевського Союзу до Кабулу, західні кореспонденти повідомляють із столиці Пакистану Ісламабаду, що союські війська, які після трагедії очищали тунель, грабували нещасні жертви, допускаючи каригідного мародерства.

Молитовник Ангел-Хоронитель

Доступний для дітей текст
Колірні ілюстрації виконані Ярославом
Можна набити у всіх українських книгарнях

Regular Edition (\$12.00 + 15% postage and handling).
Mark quantity

ENG blue — UKR blue — Payment enclosed —
ENG white — UKR white — Bill me —

Deluxe Padded Edition (\$17.50 + postage and handling).

ENG blue — UKR blue — Payment enclosed —
ENG white — UKR white — Bill me —

Name _____
Address _____
City _____ Province/State _____ Code _____

Order from:
OFFICE OF RELIGIOUS ED.
135 La Rose Ave., Weston, Ont., Canada M9P 1A6

День Союзянки в Клівленді

У неділю, 19-го вересня ц.р., Округа СУА в Огайо влаштувала вже третій з черги „День Союзянки“. Знаменитим рекламою, особливо в чотирьох американських місцевих газетах, притягнула велике число гостей, а гарна ранньо-осіння погода допомогла створити веселий настрій.

В просторій залі парохії св. Покрови приготовлено для відвідувачів різноманітну програму: при інформаційному столі можна було одержати брошуру про СУА, окремі числа журналу „Наше Життя“, членські заявки до Українського Музею. Цей стіл пильно обслуговували Володимир Крашняк, 8-й Відділ СУА, та Неоніла Винарська, 12-й Відділ СУА. Членки 60-го Відділу приготували виставку, присвячену жінкам-підприємцям, за яку відпові-

дали Женні Бокар, Марія Федак і Марія Тетчер. Мистецька референтка Округи, Ірина Кашубинська, зорганізувала покази вишивання і писання писанок. З великою терпеливістю на прохання декількох годин вишивальниці — М. Антонів, яворівка, Л. Мсидицька, завертаний низ, І. Кашубинська, полтавська вирізування; всі членки 33-го Відділу, — і писаночка Дороти Еврет, 60-й Відділ, показували свою вмілість в улюбленій діяльності народного мистецтва та відповідали на численні запитання глядачів.

Особливою atrakцією було висвітлення позичених з Українського Музею звукових прозорок „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва“, які показувалося безперервно в окремій кімнаті. Про розваги наших ма-

лих гостей подбав 8-й Відділ СУА зі своїм Ляльковим Театром, керівник Оксана Басидицька. За режисурою Оксани Павлик та при допомозі Віри Бойс, Стефана Жох, Дарії Павлик і з музичним оформленням Олі Каси приготовлено вже четверту з черги казку, цим разом про улюбленого ведмедика, „Казка, вигадка, смішна, про ведмедя ласуна“ Романа Завадовича.

Присемною atrakцією для всіх наших гостей був виступ групи танцюристів із школи українських танків „Каштан“ під проводом знаменитого Маркіана Комічака, які виконали три народні танці.

Цьогорічний „День Союзянки“ присвячено золотому Ювілею першого Конгресу Українських Жіночих Організацій, і тому в програмі імпрези вшановано пам'яті тих жінок-підприємців. Їхні дочки й онуки, зорганізовані в 60-му Відділі СУА, уложили кілька габельоток з особистими пам'ятками тих жінок (одяг, вишивки, документи, фотографії), а Марія Федак відчитала зворушливий спогад „Я пам'ятаю маму“, про свою матір, активну громадянку і союзянку, яка, передовсім власним прикладом, вчила своїх дітей бути повноцінними громадянами, з повагою до чужих культур, але з ніжною любов'ю до своєї рідної, незабутньої.

Наставляючи до 50-ліття цього Конгресу, що відбувся в Нью Йорку в 1932 році організатором якого був СУА, голова Округи, Надія Дайчаківська, сказала в своїм слові, що „...відзначення таких річниць пригадує нам про тяглість — ми не є перші, ані не останні. Наша генерація тільки підхопила факелу тих, що жили перед нами. Ми передаємо її нашим дітям, які святкуватимуть 100-річчя цього Конгресу вже у ХХІ столітті.“ Потім голова сказала, що вона хотіла б представити кожну союзянку, але це було б задовго, тому вона представила тих, що очолюють Відділи СУА. Спершу гості здалека: проф. Катерина Довбенко, голова 27-го Відділу СУА з Півсходу, Христина Сохочка, член Управи того ж Відділу; Марія Лавовська, 116-й Відділ ім. Олени Лотоцької з Ірі, Пен.; Дороти Еврет, 60-й Відділ з Парми; Тетяна Сілецька, 69-й Відділ ім. Н. Кобрицької з Лорейну; Ольга Дем'янчук, 33-й Відділ ім. Лесі Українки з Парми; Дарія Девницька, 12-й Відділ ім. Олени Пчілки з Парми; Оксана Павлик, 8-й Відділ ім. Алли Горської з Парми. На кінець залишився 7-й Відділ ім. Лесі Українки з Ейкрону. Цей Відділ сьогодні особливо визначений, бо він був заснований в 1932 році, п'ятдесят років тому й існує до сьогодні та є дуже активний і популярний серед ряди нових членок. При цій нагоді Н. Дайчаківська вручила грамоту Оксані Журовській за нагоди їх 50-ліття, яку вона привезла від центрального проводу в Нью Йорку.

Плянуючи цей „День Союзянки“, Округа СУА в Огайо призначила заробіток з цієї імпрези на 100-тисячний Фонд ім. Олени Лотоцької, який призначений на працю СУА та забезпечення майбутнього цієї організації. Щоб виконати таку ціль, окремий комітет для переведення „Дня Союзянки“ під головуванням Ліді Кармазин, 12-й Відділ, працював декілька місяців. Дуже вдалою була лотерія, яку зорганізувала Рома Вирста, 12-й Відділ, а виграти уфундували членки СУА та українські підприємства і професійні товариства. Господарський

відділ, очолений Марією Мудрак, 33-й Відділ, приготував обід та перекуски, а Анна Зайдін, 33-й Відділ, відповідала за так званий „флі маркет“, який проходив на вільному повітрі з великим успіхом. Добре обдумана реклама, за яку відповідала Оксана Павлик, 8-й Відділ, Надія Дайчаківська, 12-й Відділ, і голова Округи, була безумовно важливим чинником, що притягнув багато відвідувачів не-українців, чи таких, що десь-колись мали родинні зв'язки з українцями.

Телевізійний репортер з Ей Бі Сі, канал 5, перерізав розмову з Неонілою Винарською, — 12-й Відділ і пресо-ва референтка Округи, — про цю імпрезу, а також затримав становище України в Соевському Союзі. Це інтерв'ю передавалось під час вечірніх новин.

Влаштування таких щорічних „днів союзянки“ вимагає дуже великого зусилля всієї Округи, але зате дає далеко більше приємності та користі, як у товариських зв'язках з віддаленими відділами Округи, так і в зближенні нашої організації з широким громадством. Винагородою за такий труд для союзянок з Огайо було задоволення, що наша Округа передала на 100-тисячний Фонд ім. Олени Лотоцької при СУА суму 2,000 доларів.

На Союзівці...

(Продовження зі стор. 1)

приготування конференції та вмілі її переведення. Конференцію закінчив подякою всім учасникам її господар С. Гавриш, при чому коротко згадав „чого очікуємо від голів округ до кінця року“.

Якщо аналізувати перебіг майже дводенних нарад представників 18-ох округ, які об'єднують понад 300 відділів, то слід підкреслити, що наради проходили в спокійній братській атмосфері і можна їх окреслити, як одні з найбільш успішних. Всі присутні забирали слово в дискусіях, де провідною думкою була справа покращення організаційного стану Союзу. До успіху нарад слід зарахувати і те, що понад десять голів округ задоволили членів Екзекутиву, що вони долають всіх зусиль для виконання організаційної квоти на 100 відсотків.

На закінчення головний передсідник д-р І. Фіс пригадав учасникам нарад, що в 1983 році припадає кругла дата 90-річчя „Свободи“, а в 1984 році таке ж 90-річчя УНСОЮЗУ і закликав всі округи та відділи приготуватися до цього свята.

Напередодні...

(Закінчення зі стор. 2)

тештва в оригінальному вигляді. Оглянемо 23 герби українських земель, виконаних на підставі достовірних документів і публікацій. Виставлена буде теж збірка обрядових рушників та зразки монастирських галтів із збірки Далема-това та Музею Полтавського Земства.

Окремо виставлена буде збірка видань складових організацій СФУЖО. Діяльність Федерації буде ілюстрована світлинами.

Наталія Даниленко

дівділ, очолений Марією Мудрак, 33-й Відділ, приготував обід та перекуски, а Анна Зайдін, 33-й Відділ, відповідала за так званий „флі маркет“, який проходив на вільному повітрі з великим успіхом. Добре обдумана реклама, за яку відповідала Оксана Павлик, 8-й Відділ, Надія Дайчаківська, 12-й Відділ, і голова Округи, була безумовно важливим чинником, що притягнув багато відвідувачів не-українців, чи таких, що десь-колись мали родинні зв'язки з українцями.

Телевізійний репортер з Ей Бі Сі, канал 5, перерізав розмову з Неонілою Винарською, — 12-й Відділ і пресо-ва референтка Округи, — про цю імпрезу, а також затримав становище України в Соевському Союзі. Це інтерв'ю передавалось під час вечірніх новин.

Влаштування таких щорічних „днів союзянки“ вимагає дуже великого зусилля всієї Округи, але зате дає далеко більше приємності та користі, як у товариських зв'язках з віддаленими відділами Округи, так і в зближенні нашої організації з широким громадством. Винагородою за такий труд для союзянок з Огайо було задоволення, що наша Округа передала на 100-тисячний Фонд ім. Олени Лотоцької при СУА суму 2,000 доларів.

Союзянка.

ВИСТАВКА ГРАФІКІ Х. ГОЛОВЧАК-ДЕБАРРІ

Нью Йорк, Н. Й. — У неділю, 21-го листопада ц.р., в год. 1-й по полудні, в приміщенні Галерії Об'єднання Мистців Українців Америки (ОМУА), при 136 Друга авеню, відбудеться відкрита виставка графічних праць — біля 60 дереворитів і ліноритів — Христини Головачак-Дебаррі. В будні дні виставка буде відкрита від 6-ої до 8-ої вечора; в суботу і неділю — від 1-ої до 8-ої вечора і триватиме до неділі, 28-го листопада включно.

YANKA COMPANY
DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003

НОВІ ПЛАТІВКИ: КОЛЯДИ, НОВІ ПЛАТІВКИ Візантійського Хору, платівки Капелі Бандуристів, та всі інші різні музичні ансамблі — в APLC.

REAL ESTATE

МАЙБУТНІСТЬ У ПЕНСІЙНОМУ ВІСІ У С. В. ФЛОРИДІ
Зростаюча околища близько українського релігійного центру св. Андрія і культурного центру.

За особистою обслугою порозумієтеся:

NICK & ELOISE POPOVICH
Realtor-Associate/Broker-Salesman
Hotline phone: 1-813-629-3179
RANDOL REALTY, INC., REALTOR
3221 Tamiami Trail
Port Charlotte, Fla. 33952
625-4193

ПРОДУКЦІЯ ДОХОДУ
Два рази гарніше як всі 2 спальні і 2 пазниці на кожній стороні дуплексу у Warm Mineral Springs. Комплектно укомплектовано, має 20 власних фінансів. Рент \$200.00 на тиждень в сезоні. Ціна \$90,000. Телефонуйте ввечері — (813) 629-3179.
Будівельні парсини — 80 x 125 при вулицях з тротуаром. 12,300 і більше, деякі з умови сплати. PL-10

HELP WANTED

HOUSEKEEPER/COOK
To live in 5 days a week 24 hours a day. English speaking. No smoker. Must like pets. Must have own car. Position in Hills of Somerset County, N.J. Must pass security check.
Call (201) 632-6161
Monday-Friday, 9 a.m. to 5 p.m.

ДО ВІНАЙМУ

4 КИМНАТИ
Richmond Hill, N.Y.
Дзвонити по 5-й год. веч.:
(212) 843-1262

FUNERAL DIRECTORS

SENKO FUNERAL HOME
213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.
(212) 388-4416
HEMPSTEAD FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I.
(516) 481-7460

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в БРОУН, БРОУКЛІН, НЬЮ ЙОРК і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ШИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Брук і перенесенням тілних останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

Увага! НЬЮ ЙОРК і ОКОЛИЦЯ! Увага!

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“
в Нью Йорку
ОБНИЗИЛА ВІДСОТКИ
на різного роду позичках, зокрема на моргеджевих позичках
до 14.40% річно,
даючи при тому без додаткових коштів забезпечення позичаючого на випадок смерті чи його тривалої непрацездатності до \$10,000.00.

“SELF RELIANCE” (N.Y.) FEDERAL CREDIT UNION
108 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 473-7310

НЬЮЙОРКСЬКА ПРОВІДНА КРАМНИЦЯ КОВБАС ТА НІМЕЦЬКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

SCHALLER & WEBER

Дім якостей — Різні м'яси виробні, свіже м'ясо до варення і печення, ковбаски, шини.

13 ВЕЛИКИХ КРАМНИЦЬ 13

NEW YORK — 1654 2nd Avenue (85-86 Sts.)
RIDGEWOOD — 56-54 Myrtle Avenue
ASTORIA — 28-28 Steinway Street
FRANKLIN SQUARE L.I. — 981 Hempstead Tpk
FLUSHING — 41-06 Main Street
FLORIDA PARK, L.I. — 259 — 17 Hillside Avenue
EAST NORTHPORT, L.I. — 250-A Lark Field Rd.
WHITE PLAINS, N.Y. — The Cheese Pitt, 200 Hamilton Avenue
MANHATTAN, N.Y. — The West End Shopping Cent., Route 59
DANBURY, Conn. — Danbury Gourmet, 296 Main Street
NORWOOD, Mass. — Meat and Wursthaus, 101 Central Street
WAYNE, N.J. — 1234 Willowbrook Mall
FARMINGTON, Conn. — Hans and Fritz Deli, 270 Farmington Avenue

TR 9-3047
VA 1-7068
AS 4-3210
437-7677
HI 5-2552
343-6116
(516) 757-0801
(914) 949-0226
(914) 623-4265
(212) 744-6857
(617) 769-2895
(212) 785-0542
(203) 677-7000

СПЕЦІАЛЬНА НАГОДА ДЛЯ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ: ПОДВОЇТЬ СВОЄ ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН!

ХТО МОЖЕ ПОДВОЇТИ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ?
Всі теперішні члени УНСОЮЗУ у віці 0 до 65 років.

ЯКИЙ ПЛАН ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЖНА ВИБРАТИ?
У віці 0 до 60 років можна вибрати один із планів життєвого або вивільнювального забезпечення.
У віці 61 до 65 років тільки грамоти на ціле життя кляси W.

ЯКІ ВКЛАДКИ ТРЕБА БУДЕ ПЛАТИТИ?
Висота вкладок за ці нові грамоти буде відповідна до вибраної класи та теперішнього віку члена.

НА ЯКУ СУМУ МОЖНА НАБУТИ ГРАМОТУ?
На суму рівну теперішньому забезпеченню члена в УНСОЮЗІ, або меншу. Мінімальна сума, що її можна набити, це \$1,000.

ЧИ ТРЕБА ПРОХОДИТИ ЛІКАРСЬКІ ОГЛЯДИНИ?
Апплікації приймає Головна Канцелярія УНСОЮЗУ без лікарських оглядин. Тільки у випадку ствердження недомагань чи недуги вона може зажадати доповнення апплікації вислідом лікарських оглядин.

Увага! З цієї нагоди можна скористати тільки до 31-го ГРУДНЯ 1982-го року

В справі цього забезпечення просимо звертатися до секретарів Відділів УНСОЮЗУ. Коли бажаєте одержати апплікації та додаткові інформації про це забезпечення з Головної Канцелярії УНСОЮЗУ, перешліть свою адресу (по-англійськи) до

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
P.O. Box 17a ■ Jersey City, N.J. 07303

(Ім'я та прізвище)

(Число дому та вулиця)

(Місцевість, стейт чи провінція, поштовий код)